

CAMÍ PER FER pàg 3
Molt de guanyat, molt per lluitar: un 8M vist per dones d'abans i d'avui

BÀSQUET pàg 20
El jugador masnoví Ricky Rubio, reconegut amb el premi 'Gigante del Año'

líniamar

7 anys

Baix Maresme Núm. 80 · Març 2022 · liniamar.cat

Can Sanpere esquiva de nou l'amenaça del desnonament

El col·lectiu que ocupa l'edifici de Premià de Mar ha aconseguit aturar de forma indefinida el desallotjament pàg 14

"Com es pot parlar d'alliberament?"

L'esportista Galia Dvorak parla de la guerra a Ucraïna pàg 18

Foto: Twitter (@galiadvorak)

EL MASNOU pàg 10
Presenten el llibre sobre Josep Torrubia, metge i activista polític i social

VILASSAR DE MAR pàg 16
El municipi estrena el nou Pla d'Igualtat de Gènere

PREMIÀ DE MAR pàg 14
La masia de Can Manent podria ser un museu

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

DE 6 AM A 7 PM DE DILLUNS A DIVENDRES
AMB
Laura Rosel

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

CATALUNYA
RÀDIO

CATALUNYA
RÀDIO

clins teu

Molt de guanyat, molt per lluitar

» Dones d'abans i d'avui comparen amb motiu del 8M els drets que hi havia fa 80 anys amb els d'ara
 » Les seves històries mostren que s'ha avançat molt però que també queda molt per a la igualtat plena

Alba Losada
BAIX MARESME

Quan la Milagros Malvárez i el seu marit Francisco Ribet van tenir el seu primer fill després de casar-se, ella va començar a dedicar la major part del seu temps al mateix que gairebé totes les dones entre els anys cinquanta i seixanta: cuidar els fills, mantenir neta la casa i cuinar. Tal com recorda ara Malvárez als seus 92 anys, "la vida es reduïa a això i a anar al cine els dissabtes i a missa els diumenges". El to de les seves paraules denota que no li grinyola res d'aquells temps. Per a ella això era "normal", però per a les dones de les generacions d'avui és una realitat que costa d'encaixar. Un exemple és la postura de la Laura Castells, de 26 anys. "No poder triar em faria sentir empresonada", assegura.

La disparitat d'opinions d'aquestes dues dones que es porten més de seixanta anys reflecteix com han millorat els drets i les llibertats de les dones amb el pas de les dècades, tot i que no prou. Encara hi ha massa discriminacions en molts àmbits. Un d'ells és el món laboral. Una altra jove de 26 anys, l'Amanda Lage, indica que quan ha treballat en el sector de la restauració ha vist com normalment els cuiners són homes i aquests poden tractar les cambreres –gairebé totes dones– "d'inferiors". Això no és tot. "Encara es creu que nosaltres no podem fer certes feines i, a més, podem acabar en les més precàries", recalca Lage.

La situació de Castells és una mica millor en el sector de la producció audiovisual. Entre treballadors i treballadores del seu mateix rang, indica, no nota diferències ni discriminacions, però la presa de decisions continua en les

Laura Castells i Milagros Málvarez representen dues generacions diferents amb reptes compartits. Fotos cedides

mans de sempre: les dels homes. "No podem estar contentes només per estar millor considerades que les nostres mares o àvies, perquè encara no tenim la igualtat que hauríem de tenir", insisteix.

Sigui com sigui, que s'ha avançat molt és un fet. Només cal escoltar el testimoni de l'Olga Cardoso, de 93 anys. Als anys cinquanta, subratlla, va haver de deixar la seva feina a la central de Telefónica de Vigo quan va decidir casar-se. "Les que ens casàvem havíem de demanar una excepció forçosa, i no ens n'explícaven el motiu", relata.

LA (NO) LLIBERTAT

No sortir sense el seu marit Francisco o tornar a casa sola de nit són possibilitats que Malvárez ni es plantejava. "No era l'habitual i no m'enfadava, perquè sabia que no ho havia de fer i, a més, ell tam-

poc sortia sense mi", assegura. Aquesta realitat va començar a canviar quan va passar una de les poques coses que fa dècades podien donar una mica de llibertat a una mare: els fills es van fer grans. "M'agradava anar al Mercat dels Encants a comprar", apunta. Per part seva, Cardoso tampoc veia amb bons ulls estar-se fora de casa "més del compte". "No m'agradava tornar tard si el meu marit estava, per exemple, mirant el futbol", sosté.

Les dones d'avui sí que tornen tard i soles a casa, encara que, malauradament, no sempre fan el camí amb tranquil·litat. És per aquesta raó que de vegades emprèn certes tècniques. Castells, explica, es posa música hip-hop o truca a alguna persona propera per sentir-se acompanyada. Per part seva, Lage canvia de vorera quan veu un desconegut caminant

darrere seu o, sense voler, està pendent dels sorolls. "Ho fem pel que hem vist que pot passar en aquestes situacions", diu Lage fent referència a uns moments que li fan dir que no se sent prou lliure. Per a ella està molt clar: "Hauríem de poder tornar d'on fos sense por". Aquest pensament també es lleix entre les paraules de Castells, tot i que quan està lluny dels escenaris que la poden intimidar sap com sentir-se lliure. "Tinc un grup de hip-hop en el qual totes som noies, i quan ballo em puc expressar, sincerar i sentir lliure", celebra.

EL QUE NO ES VA PODER FER

Cada persona es penedeix d'una cosa o d'una altra en funció de la seva història de vida o del context social en el qual va créixer, i això és evident en els quatre testimonis d'aquest reportatge. Tant a

Cardoso com a Malvárez els hauria agradat estudiar més, sobretot a la segona, la qual va haver de deixar d'anar a l'escola amb només 12 anys. En canvi, Lage i Castells es penedeixen de no haver defensat de més joves les llibertats que sempre haurien d'haver tingut. "M'hauria agradat no deixar de vestir amb certa roba per evitar que em fessin comentaris pel carrer", reconeix Lage.

Aquest fet, el de rebre comentaris que no s'han demanat sobre el mateix cos, encara passa massa sovint. I tal com insisteix Castells, aquest és només un dels molts motius, la punta de l'iceberg, pels quals continua fent falta celebrar cada 8 de març el Dia Internacional de la Dona. "Tant de bo algun dia puguem reivindicar menys els nostres drets, perquè això voldrà dir que per fi tenim igualtat plena", conclou.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

La Barcelona del sí

per Carlos Prieto

Foto: Línia

Hi ha qui és pregunta per a què serveix la política. Per què la necessitem. En el cas dels i les socialistes, que governem Espanya i Barcelona a través de governs de progrés, ho tenim clar. La política és l'eina que ens permet aconseguir els canvis que vam pensar un dia i que avui fem realitat. Els canvis socials que necessitem.

Aquests governs de progrés, amb el president del govern d'Espanya Pedro Sánchez i el primer tinent d'alcaldia de Barcelona Jaume Collboni, han estat determinants per aturar el cop que ha suposat la crisi sanitària, econòmica i social més gran dels darrers 100 anys. Sense oblidar la tasca serena i decidida que va fer el ministre de Sanitat Salvador Illa quan més incerteses recorrien la nostra vida, i el lideratge que avui representa per a aquella Catalunya que va ser i que pot tornar a ser.

En els darrers dos anys hem vist coses que no ens hauríem imaginat mai. Un confinament domiciliari massiu, la recerca de material sanitari i de prevenció per tot el món, un escut social amb una despesa econòmica mai vista, un fons extraordinari europeu que per primera vegada contemplava transferències directes als països membres de la Unió Europea o la creació, des del no-res, d'unes vacunes efectives per combatre la covid en menys de 10 mesos. Per altra banda, des de la primera tinència d'alcaldia de Barcelona es va fer un esforç sense precedents per aportar fons i recursos que fessin que empreses petites i mitjanes poguessin aguantar l'embat de la pandèmia i preservar així centenars de milers de llocs de treball. Un *Green New Deal* que va emular les solucions del president

Roosevelt davant el famós crac del 1929, una crisi financera que va generar una crisi social que va fer trontollar tot el sistema. Un *New Deal* que va afegir precisament el concepte *Green* (verd) com a eix prioritari. Perquè som conscients que les noves solucions no poden impulsar-se d'esquena al benestar del planeta.

Actuar en aquesta direcció no ha estat una casualitat; forma part de la nostra manera de veure la política. Demostra que, en una crisi, les polítiques poden anar destinades a aconseguir que ningú es quedi enrere. Si volen una diferència, mirin els destina-

La gran transformació que lidera Collboni executa els projectes que altres només dibuixen en un paper

taris de les ajudes aportades pel govern del PP i Mariano Rajoy davant la crisi financera del 2010. Les seves polítiques van anar enfocades a salvar els bancs. Les nostres han anat dirigides a les persones. Per als i les socialistes, les persones són el centre de la nostra actuació. Amb encerts i errades, per descomptat, però amb el timó fixat i les idees clares.

A l'Ajuntament de Barcelona, els i les socialistes hem governat per aturar el cop i, ara, en una dura però fructífera tasca per reactivar la ciutat. L'Ajuntament és capdavanter en creació i recuperació de llocs de treball provinents d'ERTO, en creació de noves empreses, en ex-

portacions i en generar prestigi internacional, que permet atraure talent i inversions milionàries que donen noves oportunitats al conjunt de la ciutadania de Barcelona. Ens hem aïllat del soroll i de la recerca de protagonisme per fer allò que sabem fer millor: dialogar amb tothom, generar estabilitat social, exercir la nostra capacitat per executar els projectes que altres només dibuixen en un paper, projectar futur i establir un nou horitzó.

Aquesta és la gran transformació que lidera Jaume Collboni. I no es podrà fer sense abordar qüestions de present i de futur que han d'acompanyar aquesta estratègia als nostres barris: augmentar la sensació de seguretat, un nou acord pel civisme i la convivència, millorar la neteja dels nostres carrers, potenciar la formació professional perquè tothom tingui un futur ple, fomentar la plena ocupació i salaris dignes que facin que l'optimisme pugui tornar a créixer a la nostra estimada Barcelona... I en aquesta línia, no podem defugir de fer debats seriosos sobre l'aeroport i nous equipaments culturals, facilitar la implantació d'empreses, potenciar la marca Barcelona per reafirmar el nostre lideratge del sud d'Europa... No, no podem fer-ho sense diàleg, debat i consensos. Cal algú que ho entomi, sense dogmatismes i mirant al futur. Ens oferim per liderar, ara des de l'alcaldia, el gran projecte que tenim en comú tots els i les ciutadanes d'aquesta ciutat: Barcelona. La Barcelona del sí.

Carlos Prieto, secretari d'Organització i Acció Electoral del PSC de Barcelona i secretari d'Acció Electoral a la Comissió Executiva del PSC

Aquí es piula

El Twitter en paper

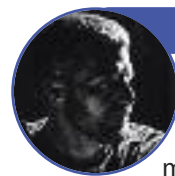
@celiacernadas

Segons la periodista Anastasia Magazova, tropes russes han pres com a ostatges pacients i metges de l'hospital de Mariúpol. La seva font és la Media Human Rights Initiative. Situat al sud d'Ucraïna, aquest enclavament portuari és ara un dels escenaris més sagnants de la guerra.

@abigailarmen

Avui ja no és el Dia Mundial de l'Endometriosis [és el 14 de març], però el mal de regla invalidant segueix afectant moltes dones. A l'Hospital Clínic afirmen que el retard en el diagnòstic respon a la normalització del dolor menstrual i al fet que afecta les dones i no s'ha estudiat prou.

@jordiborras

És esgotador haver d'aguantar la corrua de mestretites ofesos a cada tuit sobre la guerra d'Ucraïna perquè consideren que si denuncies A et falta denunciar B, o perquè consideren saber com penses sense ni conèixer-te. Foteu-vos la merdosa suficiència on us càpiga, si us plau.

@apunte

Da mucha cosa escuchar la frase clasista "la escuela no es un apartaniños". Junto al educativo, la escuela tiene un papel fundamental en el reparto de los cuidados y la conciliación para la gente trabajadora. No tiene nada de malo que sea así ni debería ser menospreciado.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 6618-2015

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Aj. del Masnou

L'Ajuntament del Masnou explicarà en una audiència pública els detalls de la polèmica proposta de reordenació de la zona verda d'estacionament, que ha generat força crítiques per part d'entitats com Ocata Activa.

pàgina 10

Can Sanpere

La plataforma que agrupa els diferents col·lectius de l'antiga fàbrica de Can Sanpere a Premià de Mar ha anunciat que s'ha aconseguit aturar de forma indefinida el desallotjament amb data oberta que pesava sobre l'espai.

pàgina 14

Aj. de Vilassar de Mar

L'Ajuntament de Vilassar de Mar ja té Pla d'Igualtat de Gènere. En la sessió del Ple de març, els grups van aprovar per unanimitat la proposta, que tindrà vigència fins al 2025 i que ha comptat amb la participació d'entitats feministes.

pàgina 16

El + llegit

líniamar.cat

- 1 **Detingut un Mossos per intentar matar presumptament la seva parella a Vilassar de Dalt**
- 2 **La borsa policial escalfa motors: primera convocatòria**
- 3 **Primeres reaccions al projecte per urbanitzar la finca d'MTG a Premià de Mar**
- 4 **Polèmica per la reordenació de la zona verda d'aparcament al Masnou**
- 5 **El servei de taxi a demanda no convenç al Masnou**

Safata d'entrada

En un món millor

per Francesc Reina

Foto: Pexels

L'horitzó està sota amenaça, deriva cap a un crepuscle vestit d'ombres on s'aventuren tentacles que naveguen entre pecats, amb les frontisses desorientades.

La danesa Susanne Bier va signar fa anys un drama prestigiós on es donen cita i desfilen per la pantalla part de les violències més conegudes de la nostra època. Sustentant la crisi de valors que pateixen les societats contemporànies, insinua que el pacifisme ja no és un instrument d'interès viable per fer front als conflictes. A *Hævnen*, la seva pel·lícula, es pot observar com el *bullying* no es gestiona correctament a una escola: alumnes agressors sense observació, alumnes víctimes que acaben agredint en defensar-se i són culpables a ulls del centre i de la policia (no se'n treballen les causes) i, per finalitzar, rere alguns interrogatoris, hi ha el ritual de "donar-se les mans".

L'escenografia forma part de la nostra vida i, per això, el sentit comú acaba en una retòrica dubtosa depenent dels artefactes que s'utilitzen per fer creure, o no, certes coses. El llenguatge és

el fil fonamental, serveix per comunicar idees, però també per condicionar les nostres decisions. Apel·lar-lo és un objectiu per deixar fora de discussió altres opinions: emparar-se amb les armes, que els mossos ensenyin alternatives a l'assetjament a les escoles, que els mediadors internacionals siguin, habitualment, generals militars... Un vaixell ple de pedres, paradoxes de les quals ens va parlar Tolstoi.

Al seu nou llibre *Filosofia de l'engany*, la veterana advocada de les dones, Lidia Falcón, destaca el vel que emmascara les versions segons la posició o ideologia, a partir de la manipulació dels sentiments, una educació emocional que fa reaccionar l'espectador amb estímuls informatius, prèviament elaborats, a l'estil més primitiu del conductisme.

La política, quan perd el cor, acaba manifestant una de

les formes més cruels de violència; un procés inhumà que comença com una profecia, avassallant propis i contraris, enaltint l'acarnissament, justificant les caigudes. Això afecta soldats i policies, com va denunciar el gran Pasolini, que ara hauria fet 100 anys.

A la seva cançó *Para la guerra nada*, la veu dolça i rotunda de la colombiana Marta Gómez ens regala uns segons de poesia: "Per a la distància, un pas; per a la ràbia, una flor; per a la impotència, un crit; per a la foscor, un color... Per a la guerra, res".

Fa temps que les pedagogies per a la pau han deixat pas a fenòmens de major èmfasi i prioritat institucional; no obstant això, potser continua essent, aquesta, la clau: una paraula mínima que va carregant sensacions a tantes altres necessitats de les dones, de la infància, de la vellesa, de la humanitat...

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#RufiánAtaca

#SubtítolsEnCatalà

#NoPotEntrarAL'OTAN

@**carmerocasegui**: Rufián: "Els de Junts són senyorets que es passejaven per Europa reunint-se amb la gent equivocada perquè durant una estona es creien James Bond".

@**BlaiMorell**: Abans que acabi el 2022, Netflix incorporarà subtítols en català en una setantena de pel·lícules i sèries. Es doblaran al català alguns títols infantils i familiars nous.

@**324cat**: Zelenski diu que Ucraïna assumeix que no formarà part de l'OTAN perquè, ara mateix, es defensa de Rússia només amb efectius humans i militars propis.

Drets dels infants i emergència habitacional

per Lucía Delgado

Es protegeixen prou els infants davant les vulneracions de drets humans? I davant un desnonament? L'altre dia ens fèiem aquesta pregunta en una taula rodona on participava amb companyes de Càritas i de la Fundació Pere Tarrés. La resposta va ser unànime: no.

Però la pregunta que faig jo és: què estem fent per aturar-ho? Per què es permeten aquestes vulneracions?

Últimament –segur que té a veure amb la meva maternitat i la meua obsessió pel dret a l'habitatge–, poso molt el focus en aquestes temàtiques: infants i dret a l'habitatge.

Des de la PAH sempre hem partit del concepte de llar i de la seva vulneració en l'entorn familiar. Quedar-se sense casa és més que perdre quatre parets. És perdre la teva vida i la teva identitat familiar. És per això que sempre treballem amb aquesta perspectiva del problema de la pèrdua de l'habitatge en l'entorn familiar, creant espais d'ajuda mútua i acompanyant les famílies en diferents situacions.

A les nostres assemblees sempre són benvinguts els infants, i tenim diferents rols per tenir-ne cura mentre la seva mare (en la majoria dels casos) pot resoldre els seus dubtes i expressar el seu malestar. Hem tingut espais com el *chiquiPAH*, en època no pandèmica, on podien relacionar-se amb altres nens i nenes, oferint-los, d'aquesta manera, un espai propi semblant al de la seva mare on poder expressar els neguits i no sentir-se jutjats, així com poder-se relacionar amb altres infants que han passat per la mateixa situació que els angoixa.

En els darrers anys hem volgut aprofundir també a evidenciar dades sobre l'estat de salut dels infants o sobre quants menors són desnonats sense alternativa habitacional, entre altres. Als informes *Emergència habitacional i dret a l'habitatge a Catalunya. Impacte en el dret a la salut i en els drets de la infància de la crisi hipotecària* (2015) i *Emergència habitacional, pobresa energètica i salut* (2020) hem pogut iniciar aquesta tasca, que crec que és molt important. Poder fer una fotografia del que està passant per després actuar i exigir responsabilitats i canvis polítics.

Clarament existeix una desprotecció dels menors i de les famílies monomarentals en risc de perdre la seva llar. Al 81% de les famílies que es van apropar a la PAH durant els anys dels estudis hi ha menors d'edat. Si es mira amb més detall la composició de les llars, destaca que el 28% corresponen a famílies monomarentals, de les quals el 91% són dones amb fills o filles a càrrec seu. Per tant, les unitats familiars monoma-

rentals i les dones estan més afectades i alhora més implicades en el moviment.

Aquest fet corrobora que són les dones les que tenen més risc de perdre la llar, les que tenen ingressos més baixos i les que estan més abocades a l'exclusió social. Segons l'estudi del 2020, el 14,8% de les famílies es quedaria amb ingressos familiars en negatiu un cop pagat el lloguer, el 23,9% amb zero ingressos, el 30,3% amb menys de 400 euros, el 19,3% amb entre 400 i 800 euros i només un 11,4% amb més de 800 euros. Si es pagués la quota hipotecària, aquests percentatges serien del 45,8% amb ingressos negatius, del 15,7% amb zero euros, del 19,2% amb menys de 400 euros, del 13,2% amb entre 400 i 800 euros i d'un 6% amb més de 800 euros. En quasi tots els casos, les famílies no tenen ingressos suficients per passar el mes, especialment si han de pagar l'habitatge.

Lluny dels tòpics sobre les persones que ocupen, al mateix estudi es conclou que són famílies monomarentals amb menors a càrrec les que accedeixen a

Les dones tenen més risc de perdre la llar, tenen ingressos més baixos i estan més abocades a l'exclusió

un habitatge de forma precària. El 74% de les persones enquestades amb problemes d'ocupació són dones i el 26% homes, cosa que posa de manifest una situació més precària per a les dones. El 64% de les persones tenen entre 31 i 50 anys. En el 61% de les famílies hi ha menors i en el 5% persones més grans de 65 anys. Concretament, el 38% són famílies monomarentals, el 30% són parelles amb fills, un 11% es troben en altres casuístiques i un 11% viuen soles.

Alhora, hem pogut analitzar des del 2015 que, amb motiu de la crisi, molts infants s'han vist obligats a canviar de casa, d'escola i a abandonar activitats extraescolars. Aquestes situacions tenen un impacte negatiu sobre els menors, tant a nivell emocional i d'integració socioeducativa com de rendiment acadèmic o en la seva salut. Els problemes per pagar l'habitatge de les llars es traspassen als menors, i poden causar el deteriorament de les relacions familiars.

Moltes de les situacions descrites vulneren compromisos assumits pel Govern de Catalunya a través del

dret internacional dels Drets Humans, com el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals del 1966 i la Convenció sobre els Drets dels Infants del 1989. També infringeixen normativa europea i estatal, com la Carta Social Europea del 1961, la Constitució espanyola del 1978 i l'Estatut de Catalunya del 2006, i normes autonòmiques com la Llei pel dret a l'habitatge de Catalunya del 2007, la Llei de Salut Pública del 2009, la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència del 2010 i el Pacte Nacional per la Infància del 2013.

I és que, a l'estudi del 2020, vam aprofundir en la repercussió per a la salut dels infants dels problemes relacionats amb l'habitatge i els subministraments. Les dades són clares. Pel que fa als menors (entre 6 i 14 anys), vam poder obtenir informació de la salut percebuda, referida pel pare o la mare, de 48 nenes i 46 nens. Van referir mala salut percebuda a l'entrevista de seguiment un 22,9% de les nenes i un 13% dels nens, xifres similars a les de la primera entrevista. Tot i que s'observa que un 45,8% de les nenes i un 43,5% dels nens van empitjorar, i un 16,7% i 17,4% van millorar.

Està clar que és urgent tenir lleis i polítiques d'habitatge que prohibeixen els desnonaments de famílies vulnerables sense alternativa habitacional, especialment amb menors, i promoure l'ampliació del parc públic de lloguer social. Però hi ha altres accions que crec que podrien ser útils per pal·liar el drama que cada dia estem vivint amb els 70 desnonaments diaris a Catalunya, com per exemple que s'inclouï al nou protocol per evitar la pèrdua de l'habitatge amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el fet de cercar amb suficient antelació una alternativa habitacional que eviti el llançament i que es fomenti una perspectiva de drets humans en les actuacions judicials amb les normes actualitzades.

O dur a terme polítiques de conciliació efectives orientades a un accés públic a les cures durant la primera infància i una cobertura més gran, així com el foment d'ajudes a la dependència i a composicions familiars en alt risc de vulnerabilitat. O promoure l'atenció especialitzada per part dels centres educatius dels menors afectats per la crisi.

El que s'ha de traslladar és que s'ha de fer efectiu l'interès superior de l'infant i proporcionar ajuda efectiva per a les famílies amb menors a càrrec que evitin situacions d'especial vulnerabilitat. El futur de la nostra societat està en joc.

Lucía Delgado, portaveu de la PAH

Les millors perles

Un exemple de valentia. La periodista russa Marina Ovsyannikova va irrompre en directe a una televisió del país durant uns informatius mostrant un cartell contra la guerra i la propaganda. Es pot enfrontar a penes de presó.

Els Mossos d'Esquadra troben un artefacte explosiu a un local del Moianès on el feien servir com a cendrer. La bomba encara tenia explosiu a l'interior i era al local des de feia anys. La policia la va fer esclatar amb seguretat.

"Què tal el vostre matí? El meu emocionant, el meu cotxe ha eixit en les notícies". És el tuit d'una noia valenciana que va veure com havien muntat la carpa d'una falla amb el seu cotxe a dins, perquè no l'havia retirat a temps de l'aparcament.

Vaguito és el nou Hachiko. Aquest gos del Perú espera cada dia a una platja que torni el seu amo, un mariner que va morir a l'oceà fa uns anys. Els veïns de la zona coneixen perfectament Vaguito i el cuiden entre tots.

María Belmez/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

La primera Trobada de Dones del Masnou va aplegar el passat 2 de març una seixantena de persones a la Sala Joan Comellas. La reunió va servir per posar les bases per a la creació d'un nou espai d'assessorament per a dones al municipi.

Torrubia, el metge masnoví que va plantar cara al feixisme

MEMÒRIA HISTÒRICA ▶ El record de Josep Torrubia encara és latent al Masnou. Aquest home d'origen andalús va exercir com a metge municipal durant gairebé dotze anys i va ser una figura destacada a la població en els anys de la Segona República. El seu activisme polític i social el va obligar a exiliar-se a França el 1939 juntament amb molts altres masnovins per evitar la repressió franquista. A l'altra banda de la frontera, Torrubia va enrolar-se en les files antifeixistes i va fundar a Tolosa de Llenguadoc el cèlebre Hospital Varsovia, que va atendre molts refugiats espanyols.

La història de pel·lícula d'aquest metge, que també va ser aprenent de joier a Marsella i professor d'escola a Barcelona, ha vist recentment la llum en forma de llibre de la mà de Rosa Toran i Àlvar Martínez. Aquests dos historiadors van ser els protagonistes de l'acte de presentació de l'obra *El metge Josep Torrubia Zea: lliurepensador, maçó i so-*

L'acte de presentació del llibre sobre Torrubia al Masnou. Foto: Ajuntament

cialista, que va tenir lloc el passat 3 de març a la Sala Joan Comellas del Masnou. L'acte va comptar amb la participació de diversos descendents de Torrubia, que veuen en aquest llibre l'oportunitat de "perpetuar la memòria" del metge masnoví.

"El nom del doctor Torrubia continua present en la memòria

dels masnovins. És un personatge que ha transcendit per la seva activitat política, social i professional", assenyalava en la presentació l'alcalde Jaume Oliveras, que va recordar el paper destacat que va tenir el sanitari en la creació de la institució Montcelimar i en l'impuls a la secció local de la Creu Roja.

La polèmica zona verda, a debat en audiència pública

SERVEIS ▶ L'Ajuntament del Masnou explicarà en una audiència pública els detalls de la polèmica proposta de reordenació de la zona verda d'estacionament al municipi. La sessió tindrà lloc el 24 de març a l'Edifici Centre i se centrarà principalment en la implantació després d'estiu d'una prova pilot de zona verda en una zona concreta del barri d'Ocata. En la trobada amb el veïnat també es presentarà el projecte per crear dues noves zones taronges, una modalitat ideada per prioritzar

l'estacionament de vehicles de residents durant la temporada estival, de manera que només estan en funcionament de l'1 de juny al 30 de setembre.

Per la seva banda, l'entitat Ocata Activa continua amb la campanya de recollida de firmes en contra del projecte de reordenació de la zona verda i reclamen a l'administració que explori alternatives per a la gestió de l'espai públic i els serveis que no impliquin "extorsionar les butxaques dels veïns", com seria un servei de transport públic gratuït.

Una de les zones d'Ocata on s'implantarà la zona verda. Foto: Ajuntament

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre'21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import Integre (3€ IVA * incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

Hi ha silencis de moltes menes. El silenci de la nit i dels carrers buits, el silenci de quan acaba una discussió o el silenci de després de llegir l'última línia d'un llibre. Però el silenci que se sent durant la missa de dissabte al Santuari de la Mare de Déu del Carme, al centre de Barcelona, és doble. És el de qualsevol església: aquell silenci dens dels rituals i de les cerimònies mil·lenàries. Però també és el silenci d'una realitat que es panseix.

“És evident que a moltes esglésies només hi va la gent més fidel, i la mitjana d'edat cada vegada és més alta... Amb la pandèmia ha minvat molt el nombre de persones que venen”, diu el Josep Maria. Aquest mossèn de la parròquia de Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat va ser ordenat sacerdot amb 29 anys i ara en té 64. Les ha vist de molts colors. “Gràcies a Déu, ja no és obligatori ser catòlic com en el franquisme”, comenta. “Tot i que no és el final de l'Església, avui dia estem veient com s'acaba una etapa de la cristiandat”, assumeix. De fet, si ens referim a la regió metropolitana de Barcelona, les xifres no fan res més que confirmar les seves paraules. El catolicisme, la creença hegemònica al territori, perd adeptes de forma gradual mentre cap altra religió ocupa el seu espai. La metròpoli no es vol religiosa.

UN PANORAMA COMPLEX

L'any 1978, segons dades de l'Institut Català d'Estadística, el 99% dels casaments que s'oficiaven a Catalunya es feia per l'Església. El 2020 només el 7,7% eren religiosos. “Hi ha hagut una caiguda en picat dels rituals catòlics, i això demostra una pèrdua del poder cultural de l'Església”, explica Mar Griera, directora del grup d'Investigacions en sociologia de la religió (ISOR), de la UAB.

El darrer *Baròmetre sobre la religiositat i la gestió de la seva diversitat* del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) assenyala que actualment un 53% de la població catalana es considera catòlica, un 7% evangèlica i un 4% musulmana. Pel que fa a la fe catòlica, això suposa una davallada de cinc punts percentuals des de l'anterior baròmetre fet el 2016. A més, gran part de les persones que s'auto-defineixen com a tal no tenen per què considerar-se creients. De fet, només un 44% afirma ser una persona amb creences religioses, un 11% menys que el 2014. Griera parla d'un fenomen relativament nou que anomena catolicisme identitari. “Està passant a tota Europa i és el resultat d'una associació entre cristianisme i cultura europea”, assenyala. Així, hi ha persones que se senten cristianes sense professar aquesta fe.

Pel que fa a l'àrea metropolitana, tal com explica Avi Astor, investigador de l'ISOR especialitzat en aquest territori, “la tendència és encara més pronunciada”. “L'àrea metropolitana és un dels territoris més secularitzats d'Espanya...

Només una de cada deu persones de Catalunya va cada setmana a l'església (imatge del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona). Foto: Albert Alexandre

La metròpoli perd la seva fe en els déus

Tot i que l'augment de l'ateisme no ha estat tan important com es preveia als anys 80 amb la fi de la dictadura, la irrupció de noves religions i espiritualitats o els escàndols de les institucions catòliques han fet que l'Església perdi el seu poder hegemònic a la regió metropolitana de Barcelona.

A tot l'Estat, el nombre de catòlics arriba al 59%", afegeix.

Malgrat que la metròpoli presenta unes xifres de religiositat molt baixes, Griera es mostra cautelosa a donar per mort el catolicisme. “Als anys 70 semblava que l'ateisme havia de créixer de manera molt forta, però no va ser així”, comenta. Avui els ateu no són més del 20% de la població. Així mateix, la investigadora afirma que el mapa de les religions a la metròpoli és ara molt més com-

pletat que fa uns anys. “A més de la presència de noves religions gràcies a l'augment del nombre de persones migrades, al tombant de segle hi ha un 12% de població que és molt practicant, que està organitzada en escoles i contextos de lleure catòlics i que té posicions conservadores”, analitza.

LA FI DEL REGNE

L'església del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona és un edifici monumental carregat de

decoració brillant. Enric Camps, el mossèn, parla per a un públic que la tarda de dissabte no supera les quaranta persones, en un espai que en podria acollir més de 500. “Aquestes cerimònies en edificis tan grans i per a tan poca gent no tenen sentit... Acabaran desapareixent”, diu en declaracions a *Línia*. “Haurem de tornar al cristianisme de base”, afegeix. Durant el sermó, critica el sistema econòmic i les injustícies que produeix el poder. Missatges radicals

per a una platea on la majoria són dones que superen els 75 anys. Senyores que marxen cap a casa en acabar la missa, fent passes petites i arrossegant els peus. Una metàfora del catolicisme.

Com en aquest cas, les persones que van a l'església a Catalunya són ben poques. El 70% de la població diu que no hi va mai, mentre que un de cada deu ciutadans va a l'església un cop a la setmana. Què ha passat en 40 anys? Per què la religió, sobretot

La nova espiritualitat

● Dues noies entren al Museu del Tarot, una de les botigues d'esoterisme més grans de Barcelona. Amb prou feines superen els quinze anys. "Voldria un amulet", diu una d'elles. "Per ara, no m'interessa que sigui per invocar l'amor", afegeix. La dependenta les atén durant una llarga estona. Parlen el mateix idioma.

Segons explica la Thaïs, terapeuta holística de l'establiment, les generacions més joves tenen una relació molt més estreta amb l'espiritualitat. "Veus la manera en què nens de vuit anys s'apropen als cristalls o a les cartes i

de la religió (ISOR), de la UAB, Mar Griera, afirma que, mentre que el nombre de persones que s'autodefinixen com a religioses baixa, creixen les que diuen ser espirituals. Segons el CEO, el 48% de la població catalana es considera una "persona espiritual interessada en el transcendent". Aquesta tendència té a veure amb diversos factors. A l'èxit de la ciència confrontat amb el descrèdit de les institucions religioses cal sumar-hi l'individualisme, que legitima els individus a crear la seva pròpia espiritualitat. A més, la globalització ha ampliat el co-

El nombre de persones que, tot i no considerar-se religioses, sí que s'autodefinixen com a espirituals ha crescut durant els últims anys a Catalunya

t'adones que porten avantatge respecte dels adults", afirma. Segons ella, en els darrers temps la clientela, tant jove com de més edat, ha crescut. "La gent ve perquè té dolors físics, mal d'amors, problemes financers o vol netejar l'ànima", enumera. Per a ella, aquest auge s'explica pel canvi d'era energètica que estem vivint i perquè la població no té vergonya d'afirmar que creu en la màgia. "A Espanya hi havia molta repressió heretada de la inquisició", afirma.

Estiguem o no d'acord amb la seva explicació, el cert és que l'espiritualitat va a l'alça. En un article a la revista *Barcelona Metròpolis*, la directora del grup d'Investigacions en sociologia

neixement que tenim d'espiritualitats d'altres indrets del món.

Segons Griera, el fenomen també té relació amb la salut emocional i el benestar. En un context de pandèmia com l'actual, no costa d'imaginar-se per què estan triomfant pràctiques com la meditació, l'horòscop, el ioga o el *mindfulness*. El que no té -o té poc desenvolupat- la nova espiritualitat és un discurs social o comunitari. Això ha dut el filòsof Eudald Espluga a assenyalar el caràcter neoliberal i d'autoajuda del fenomen.

Com deia Friedrich Nietzsche, l'home va matar Déu. Malgrat tot, potser no estava preparat per acabar amb tot el que és transcendent.

la catòlica, ha perdut el seu pes en la vida quotidiana de la metròpoli? "El descens s'ha produït per una infinitat de causes", explica Jaume Flaquer, jesuïta, integrant de Cristianisme i Justícia i expert en l'Islam. "La pèrdua de pes té a veure amb la pluralitat de l'oferta lúdica que hi ha avui dia", diu. Per a ell, la immediatesa del món en què vivim "dificulta que les persones puguin viure en espais oberts a la transcendència". "La vida ha quedat fragmentada en moltes èpoques: ara som nens, adolescents, adults, vells... Tenim moltes vides, i això fa que no tinguem compromís", considera.

En una línia similar s'expressa Griera. Per a ella, cal llegir la pèrdua de poder de l'Església com una situació global que està afectant moltes institucions que fins fa poc vertebraven la vida tant política com social. Els partits, els sindicats o les comunitats religioses han deixat de tenir preeminència en favor de l'individualisme. Alhora, segons considera Astor, "als entorns urbans, que són més cosmopolites, hi ha menys control i és difícil per a les institucions religioses ser centrals com ho són als pobles".

Però ni de bon tros la llista de causes s'acaba aquí. La davallada

de la religió a la metròpoli té una forta vinculació amb la història del segle XX al territori i s'aprofundeix amb la caiguda del règim franquista. El mateix Flaquer reconeix que la relació de l'Església amb la dictadura "va ser perversa". A més, des d'abans de la Guerra Civil, a Catalunya i a la metròpoli hi havia una tradició anticlerical arrelada als moviments anarquistes i obrers urbans. "Potser queden restes o influències d'aquests moviments", considera Astor. De fet, segons el CEO, Catalunya és un dels territoris de tot l'Estat més escorats a l'esquerra, i aquest espai polític tendeix a estar més allunyat de la religió. A això cal sumar-hi que el territori té unes classes mitjanes fortes, també poc religioses.

L'investigador estatunidenc hi afegeix un element més: el procés sobiranista de Catalunya. "Hi ha un esforç de les institucions per incorporar les minories al 'fet català' i per construir una identitat nacional inclusiva que es confronti amb el catolicisme espanyol", assegura. D'aquesta manera, pensa Astor, organismes com l'Oficina d'Afers Religiosos de l'Ajuntament de Barcelona es van crear per gestionar la diversitat de credos vinculant-la a les aspiracions nacionals. Succeeix un fe-

Els matrimonis per l'Església han passat de ser el 99% dels casaments l'any 1978 a només representar el 7,7% dels rituals d'aquesta mena el 2020

A Catalunya, per darrere dels banquers i dels polítics, els capellans són la professió que genera menys confiança i, amb una puntuació de 2,63 punts, la pitjor valorada

nomen similar a Turquia, on l'Islam cada vegada té més presència a l'estat i els kurds, "salvant les distàncies, com que tenen aspiracions nacionals s'allunyen de la religió".

Dit tot això, caldrà convenir que l'Església té molta responsabilitat envers la seva situació. "Evidentment que els abusos sexuals són una de les causes de la pèrdua de presència", considera Flaquer. De fet, el CEO assenya-la que el 60% de la població no confia gens en els sacerdots. A Catalunya, són la professió menys valorada, amb un 2,63 de nota, per darrere de polítics i banquers.

Per al Jordi, un jove de 34 anys de Barcelona que fa temps que milita en els moviments cristians de base i que actualment és integrant d'un grup de l'Acció Catòlica Obrera (ACO), la institució eclesiàstica no ha sabut gestionar reptes com la presència de l'homosexualitat o de les dones en les seves esferes. "Això t'allunya de l'Església. Malgrat tot, crec que és una institució que també podem reformar des de dins", apunta.

EL FUTUR DE L'ESGLÉSIA

El Jordi no sempre s'ha sentit a gust dient que és catòlic. "Durant la joventut em feia vergonya dir-ho, perquè tenia por que els altres

es pensessin que era de l'Opus", recorda. Això el va allunyar de l'Església. Però les coses van canviar després de passar un temps en una comunitat rural al Salvador. "Vaig conèixer la història de mossens, entre ells l'arquebisbe Óscar Romero, assassinats per la seva defensa dels drets humans, i això em va fer afirmar que era creient i que no tenia per què avergonyir-me'n", sentència.

Potser l'única possibilitat que té el catolicisme de no caure en el silenci implica un apropament a posicions socials transformadores. "El catolicisme es porta molt malament amb el poder, perquè és la religió de les víctimes... Però és cert que hi ha qui vol acabar amb l'Església i amb això l'està entregant a l'extrema dreta", considera Flaquer. O potser, com diu el capellà de l'Hospitalet, el repte de l'Església és més titànic. "El futur del cristianisme passa per una fe més lliure, més personalitzada i més comunitària... Que sigui menys o gens institucional", conclou el Josep Maria.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El jutge de Mataró que estava investigant els abusos sexuals a l'escola La Salle de Premià de Mar denunciats per l'escriptor Alejandro Palomas ha decidit finalment arxivar el cas. El magistrat considera que els fets ja han prescrit.

Aturat el desnonament de Can Sanpere de forma "indefinida"

EQUIPAMENTS ▶ Nova victòria en la defensa de Can Sanpere. La plataforma que agrupa els diferents col·lectius que desenvolupen la seva activitat a l'antiga fàbrica de Premià de Mar ha anunciat que s'ha aconseguit aturar de forma "indefinida" el desallotjament amb data oberta que pesava sobre les instal·lacions.

En una publicació a través de les xarxes socials, els col·lectius celebren la fita assolida i atribueixen aquesta "victòria col·lectiva" a la "resistència popular" de la qual han fet gala aquests gairebé dos mesos sota amenaça de desnonament. Durant aquest temps, la plataforma ha portat el cas fins al Parlament de Catalunya, on es van reunir amb representants de diversos grups parlamentaris per reclamar mesures que impedissin el desallotjament de l'antiga fàbrica.

En paral·lel, les entitats que des de fa prop de vuit anys ocupen Can Sanpere segueixen en negociacions amb l'executiu encapçalat per Rafa Navarro per

El pati interior de l'antiga fàbrica de Can Sanpere. Foto: CSA Sanpere

desencallar l'expropiació de les instal·lacions. Els col·lectius proposen que un cop materialitzat aquest procés, se'ls cedeixi la fàbrica en un règim de "gestió comunitària" per poder seguir "donant vida i dinamitzant l'espai".

Des del govern local, però, han manifestat en nombroses ocasions que no contempen

donar llum verda a l'expropiació mentre les instal·lacions segueixin ocupades. Per la seva banda, els col·lectius consideren que l'última proposta que sobre la taula el consistori sí que hauria de permetre iniciar els tràmits per a l'expropiació mentre arrenca el procés participatiu per definir els usos de l'espai.

La masia de Can Manent, un nou museu per a Premià?

POLÍTICA ▶ L'Ajuntament de Premià de Mar estudia convertir l'antiga masia de Can Manent en un museu. Així ho va confirmar l'executiu encapçalat per Rafa Navarro en la sessió del Ple del mes de març, on van detallar que la intenció és ubicar a l'equipament un centre cultural i d'interpretació etnogràfica de l'etapa preindustrial al municipi. Segons va explicar el govern local en resposta a una pregunta formulada pel grup de Crida Premià, la voluntat del consistori és que aquest museu –que servirà per homenatjar les tradicions i els

oficis històrics arrelats a la ciutat abans de l'arribada de l'etapa industrial– comparteixi l'espai amb l'entitat DeBòlit, que farà de l'antiga masia la seva seu, tal com ja estava previst.

En la sessió del Ple, els grups també van aprovar per unanimitat una moció per garantir l'accessibilitat bancària a la gent gran i també va tirar endavant, malgrat l'abstenció del govern local, la proposta presentada per ERC on s'emplaçava l'administració a negociar amb la Sareb la cessió de pisos per ampliar el parc d'habitatge públic protegit.

La masia de Can Manent, en una imatge d'arxiu. Foto: Ajuntament

**3 ANYS
EXPLICANT
CATALUNYA
AL MÓN**

exterior.cat

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Carme,
més de 10 anys portant
el millor peix al barri.*

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Mitjans Km 0

líniamar

Un grup de veïns de Vilassar de Mar han unit forces per aconseguir obrir el Museu de la Marina. La iniciativa ciutadana, que té el suport de tots els grups, preveu la creació d'una taula de treball per impulsar un projecte museístic.

Vilassar de Mar estrena el nou Pla d'Igualtat de Gènere

POLÍTICA ▶ L'Ajuntament de Vilassar de Mar ja té nou Pla d'Igualtat de Gènere. En la sessió del Ple del mes de març, els grups van aprovar per unanimitat la proposta municipal, que tindrà vigència fins al 2025 i que ha comptat per a la seva redacció amb la participació de diverses entitats feministes locals i de les formacions de l'oposició.

Malgrat el suport unànimе i coincidir en el fet que es tracta d'una iniciativa "imprescindible", diversos grups com el PSC o Cs van aprofitar l'ocasió per reclamar al consistori encapçalat per Damià del Clot celeritat l'aplicació de les mesures consensuades, ja que de l'anterior Pla d'Igualtat només es van poder executar la meitat de les accions proposades. Encara més crítics al respecte es van mostrar els representants de Babor, que consideren que el procés de diagnòsi previ hauria d'haver estat més ampli, incloent-hi un percentatge més elevat de la ciutadania. També es va pronunciar amb contundència el

El Ple de març a l'Ajuntament de Vilassar de Mar. Foto: Ajuntament

grup de JxCat, que ha trobat a faltar un retorn per part del govern local pel que fa a les diferents propostes dels partits de l'oposició i que considera que les accions estan previstes principalment a llarg termini.

En la sessió del Ple també es va donar llum verda a la creació d'una comissió d'estudi per a la

modificació de l'ordenança municipal de circulació de vehicles i vianants i es van aprovar les factures de l'empresa Urbaser per la prestació del servei de recollida de residus i neteja del mes de gener. Sobre aquest últim punt, l'executiu assegura que té previst treure a licitació pròximament el nou contracte.

Sense poder entrar a la nau incendiada un mes després

HABITATGE ▶ Els afectats per l'incendi de la nau de la Via Octaviana de Vilassar de Mar no han pogut encara entrar a l'edifici per recollir les seves pertinences. La vintena de persones que residien a les instal·lacions en condicions precàries no han rebut la corresponent autorització municipal per accedir al recinte, l'estructura del qual va quedar greument malmesa pel foc que va afectar l'immoble el passat 31 de gener.

Des del consistori confirmaven el passat febrer a *Línia Nord*

que encara no s'havia donat permís per entrar a la nau perquè s'estava esperant la valoració dels tècnics municipals, que apreciaven un possible risc d'esfondrament. Un mes després, la situació segueix igual. Fonts pròximes al cas apunten que problemes amb l'assegurança de l'edifici estarien retardant aquesta autorització.

A l'espera de poder accedir a la nau, una dotzena dels afectats continuen temporalment allotjats en habitatges socials municipals i en un hostel de la zona.

La nau va quedar completament calcinada per l'incendi. Foto: A.Segura/ACN

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

**DIY
D'HOMS**

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

CAP DE SETMANA

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Vilassar de Dalt | A presó l'agent acusat d'intentar matar la dona

El jutjat de violència sobre la dona de Mataró ha enviat a presó provisional l'agent dels Mossos d'Esquadra detingut el passat 8 de març per intentar matar presumptament la seva parella a Vilassar de Dalt. El magistrat també ha dictat una ordre d'allunyament de la víctima.

“No podem fer res per aturar la guerra, però podem ajudar”

Anton Rosa

BAIX MARESME

La comunitat ucraïnesa del Baix Maresme ha viscut i viu la invasió russa del seu país amb una barreja d'emocions. Els milers de quilòmetres que separen la comarca catalana de Kiiv no van aconseguir evitar que l'entrada de les tropes russes despertés indignació, primer, i preocupació, després, entre els ucraïnesos que viuen a la zona. Malgrat la distància, la guerra se sent ben a prop.

“Al principi el sentiment era d'incredulitat. No és que no ho esperéssim, però veure imatges dels bombardejos ens semblava increïble. El xoc i la preocupació que sentia eren tan grans que no era capaç de fer ni una passa”, explica la matoronina Galia Dvorak. Aquesta professional del tennis de taula va deixar el seu Kiiv natal amb només dos anys i ara ja en fa més de vint que viu amb la seva família al Maresme.

La primera setmana de conflicte va suposar un punt d'inflexió per a la palista, que va decidir deixar enrere el bloqueig inicial per provar d'ajudar els seus compatriotes. “Nosaltres no podem fer res per aturar la guerra, però sí que podem almenys ajudar-los a sortir del país”, apunta la quatre vegades olímpica, que està treballant amb la Federació Internacional de Tennis de Taula (ITTF) i la secció nacional ucraïnesa per coordinar el reallotjament de joves esportistes i de les seves famílies.

Oxana Volochyna és una altra de les veïnes de la comarca que, com Dvorak, ha decidit bolcar-se amb l'ajuda al seu país

Dvorak i Volochyna. Fotos: Twitter (@galiadvorak) i cedida

d'origen. “Vam contactar amb altres ucraïnesos per xarxes socials per organitzar la recollida d'aliments i medicaments i també treballem perquè tothom que vulgui pugui arribar fins a Catalunya”, assenyala Volochyna, que fa gairebé vint anys que viu en territori espanyol.

“Les imatges de Khàrkiv et deixen sense paraules”, afirma Oxana Volochyna

La situació d'aquesta dona és especialment delicada: la seva família es troba en una zona ara sota domini rus, molt lluny de la capital i de la frontera amb Polònia. “Està sent difícil comunicar-me amb ells. A la meua ciutat no tenen gas i s'han quedat gairebé sense medicaments. Encara sort que no han tallat el corrent elèctric. La gent té por, no pots ni sortir de la ciutat perquè t'arrisqués a què et matin”, relata Volochyna, que, malgrat

la impotència de no poder donar un cop de mà a la seva família, ha pres la determinació de deixar-se la pell per ajudar altres persones.

Tant Dvorak com Volochyna coincideixen en remarcar la duresa de les imatges de ciutats com Khàrkiv o Mariupol, completament destruïdes pels bombardejos. “Et deixa sense paraules. Hi ha llocs que simplement ja no existeixen”, lamenta Volochyna, que ha conegut de primera mà el testimoni de persones que ho han perdut tot.

En la mateixa línia es pronuncia la palista: “Tornar a veure les imatges de Kiiv militaritzat impressiona, però no és nou. Tot l'est d'Ucraïna està destruït. Com es pot parlar d'alliberament quan has bombardejat les principals ciutats prorusses”.

ALLAU SOLIDÀRIA

Durant aquestes primeres setmanes de conflicte s'han organitzat diferents iniciatives solidàries de recollida de productes en la majoria de municipis del Baix Maresme.

L'endometriosis, protagonista d'un festival de música

PREMIÀ DE DALT ▶ Búhos, Marcel i Júlia, Marion Harper i Le Nais actuaran el 30 d'abril al festival Endofest de Premià de Dalt. Aquest certamen organitzat per l'Ajuntament i la promotora Kosmo vol combatre el “silenci social” al voltant de l'endometriosis, una malaltia ginecològica poc coneguda que pateixen una de cada deu dones en edat fèrtil. El festival tindrà lloc al parc de Can Werboom.

Cabrils reclama accelerar les obres del nou CAP

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament de Cabrils ha reclamat a la Generalitat que acceleri la construcció del Centre d'Atenció Primària (CAP) del municipi. En una visita a la població del delegat del govern català a Barcelona, Toni Morral, el consistori va traslladar-li la necessitat d'iniciar les obres com més aviat millor i també es van tractar altres temes com la millora de la mobilitat a la zona.

Més de dues tones de material per a Ucraïna

CABRERA DE MAR ▶ L'Ajuntament de Cabrera de Mar en col·laboració amb l'ONG Cabrera Solidària ja han lliurat més les de dues tones de material i productes recollits al municipi per enviar-los a Ucraïna. Les aportacions ciutadanes -principalment medicaments i aliments- es recullen des del passat 2 de març a la masia de Cal Conde.

Nova campanya a Alella contra els robatoris

SEGURETAT ▶ Aquest mes de març arrenca a Alella una nova campanya per fer front comú contra els robatoris al municipi. La iniciativa pretén reforçar la seguretat a la població a través de fomentar el treball col·lectiu entre el consistori i els veïns. El tret de sortida de la campanya tindrà lloc el 30 de març amb un acte obert que comptarà amb la participació del secretari general d'Interior, Oriol Amorós.

Ampliació de la línia directa entre Teià i Barcelona

MOBILITAT ▶ La Generalitat ha decidit ampliar la freqüència de viatges de la línia directa de bus C-8 que comunica Teià amb la ciutat de Barcelona. En concret, el govern català reforçarà el servei amb la incorporació de cinc expedicions diàries més, una mesura que hauria d'ajudar a facilitar la mobilitat amb la capital catalana mentre s'allarguin les obres a l'estació de Rodalies d'Ocata.

Acaba la primera fase d'obres al cementiri

VILASSAR DE DALT ▶ La primera fase d'obres al cementiri municipal de Vilassar de Dalt ja ha finalitzat. Aquesta primera actuació s'ha centrat en la reurbanització dels accessos, la pavimentació dels recorreguts interiors i la creació d'un nou edifici de serveis i lavabos. Pel que fa a la segona fase, la previsió és que serveixi per reformar l'entrada principal i construir magatzems.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

Futbol sala | El Sant Joan de Vilassar visita el Prosperitat

El conjunt de Gerard Floriach visitarà el pròxim diumenge 27 de març el CEFS Prosperitat-Everest, en partit corresponent a la 22a jornada del grup 1 de Tercera Divisió. És una cita vital per al CEFS Sant Joan de Vilassar contra un equip de la zona alta de la classificació.

Ricky Rubio és un gran camaleó

» El base rep el Premi *Gigante del Año*, que concedeix Gigantes, revista especialitzada en bàsquet

» El masnoví es pren la seva greu lesió al genoll esquerre com "un repte més" de la seva carrera

Toni Delgado
EL MASNOU

En un món cada cop més extrem i accelerat, amb més estímuls i menys lectures i memòria, figures com Ricky Rubio (El Masnou, 1990) tenen un valor encara més gran. La vida no es redueix a les frases motivadores o, a vegades, ensucrades de certes tasses. És, sobretot, capacitat d'adaptació i tenir cintura amb els canvis i imprevistos. I el masnoví és un gran camaleó.

Rubio no es lamenta, treballa. Tampoc té temps per buscar excuses perquè se centra en la recerca d'oportunitats. En troba també en els mals moments. Escoltant-lo ningú diria que, malgrat que fa tres mesos que està allunyat de les pistes per una ruptura del lligament anterior del seu genoll esquerre (ACL), passi per una mala època.

"La recuperació t'exigeix moltes hores, però és un procés llarg i m'ho prenc com un repte més en la meua carrera", li explica a David Sardinero, just abans que el director de la revista *Gigantes* li lliuri el Premi *Gigante del Año*. El base internacional compara el contratemps que l'ha obligat a fer una aturada en el seu millor moment a l'NBA amb qualsevol altre objectiu que hagi tingut com a jugador. Ens convida a descobrir els grisos i no només a conviure amb els blancs i els negres. Després de la seva lesió, els Cleveland Cavaliers el van traspasar a Indiana Pacers i aquest estiu serà agent lliure.

"UN PETIT PARÈNTESI"

"He gaudit moltíssim del bàsquet progressivament i últimament m'estan sortint molt bé les coses. Ara toca un petit parèntesi perquè després pugui fruitar encara més", assegura, som-

Ricky Rubio, en un entrenament amb la selecció espanyola. Foto: FEB

rient. El passat desembre, l'últim cop que Rubio ha estat portada de *Gigantes*, Andrés Monje retratava el jugador així: "S'ha convertit en el millor ambaixador possible de la causa més important de totes. Aquella que defensa que és necessari assolir la felicitat apropant-la a moltes altres persones".

No sorprèn res que inver-

teixi moltes hores en els altres, sobretot a través de la seva fundació. A casa ha après a ser generós i tenir la mirada àmplia. El gener de 2010, en la seva etapa al Barça, pocs mesos abans de guanyar l'Eurolliga i compartint portada de la revista amb Juan Carlos Navarro, ho demostrava: "No m'obsessio amb un aspecte concret del joc,

sinó que intento millorar-los tots". "No crec que els valors es puguin ensenyar; els valors s'hereten, es contagien", defensava també a *Gigantes*, el desembre de 2008, en la seva època al Joventut Badalona i mentre es recuperava d'una lesió en el canell.

Malgrat que s'hagi treballat molt per dins, Rubio sempre ha tingut una perspectiva senzilla de la vida. Ja la tenia quan va debutar a la Lliga ACB amb només 14 anys, 11 mesos i 24 dies. Temps després, mesos abans de ser olímpic amb 17 anys, tornava enrere: "Per a mi el partit contra el CB Granada va ser un més. Sí, sí... Sabia que era important per a mi, però es tractava d'ajudar l'equip. És ara que li dono la transcendència que crec que va tenir". Rubio somriu i cuida els detalls que pot controlar, mentre viu i agraeix totes les oportunitats que rep i busca.

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

grup comunicació21

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

Viu en línia

videojocs | **Stranger of Paradise**

Una aventura de rol i acció és el que trobaran els jugadors a *Stranger of Paradise: Final Fantasy Origin*, que celebra el 35è aniversari de la saga. Per a PC, PS i Xbox.

No t'ho perdís

Foto: Noemí Elias/TNC

Harakiri

Les germanes Clara i Ariadna Peya, que formen el duo artístic Les Impuxibles, s'endinsen en un tema tabú com és el suïcidi a l'espectacle *Harakiri*. Del 17 de març al 17 d'abril, l'escenari de la Sala Tallers del Teatre Nacional de Catalunya (TNC) acollirà aquesta proposta multidisciplinària, que combina música, dansa, text i activisme. A *Harakiri*, Les Impuxibles es pregunten, a través de la presència d'una mare morta, si és possible que una mare ens ensenyi més morta que viva i que el suïcidi d'algú ens faci més lliures. Volen deslliurar d'estigmes el suïcidi i cedir-li espai i escolta.

Famosos

Últimament, Rosalía (Sant Esteve Sesrovires, 1993) està deixant desconcertats fans i detractors amb la seva nova música. Molta gent troba que les cançons del seu nou disc, *Motomami*, no estan a l'altura de les de l'àlbum que la va catapultar a la fama l'any 2018, *El mal querer*. La sesrovirenca confia molt en allò de "renovar-se o morir" i ha passat de desglossar les relacions tòxiques a dedicar temes a plats de la cuina asiàtica (*Chicken Teriyaki*) o a la pornografia amb dibuixos animats japonesos (*Hentai*). Enmig d'aquesta transició que no acaba de convèncer, la cantant de moda ha anat de convidada al programa de Jimmy Fallon i ha triomfat amb una anècdota divertida sobre Harry Styles. Resulta que ella es va canviar de número de telèfon, però l'exmembre de One Direction no ho sabia i la seguia escrivint com si res. El nou propietari del número de Rosalía li va dir a l'èxitós cantant: "Perdona, no sé qui ets [...] No em molestis més". Si hagués sabut que parlava amb Harry Styles...

La fitxa

QUI ÉS?

R O S A L Í A

ÉS FAMOSA PER...

Ser la cantant de moda
El seu salt a la fama va ser el 2018 amb 'El mal querer'

QUÈ HA FET?

Triomfar al programa de Jimmy Fallon
Hi va anar de convidada per parlar del seu nou disc, 'Motomami'

A LES XARXES...

L'anècdota que hi va explicar ha agradat
El que no acaba de convèncer és la seva nova música

Llibres

Diguem-ne amor
Marta Vives

La Marta sabia que coincidiria amb el seu primer amor en el sopar d'antics alumnes. En Marcel i en Zuber connecten en moments vitals diferents, sintonitzen i sacsegen murs mentals. La lua, la gossa de la Cinta, té debilitat per en Silvio, «un home bo amb mala sort». I, enmig de la gentada de Sant Jordi, en Marc i la Maeva es veuen i s'entenen sense paraules...

Teatre

Els nostres fills
Lucy Kirkwood

Una parella de físics nuclears ja jubilats, després de la catàstrofe ocasionada per un terratrèmol a la central nuclear on treballaven, abandonen la seva casa per refugiar-se en una petita cabana situada a 15 o 20 km de la zona prohibida. El seu nou dia a dia es veurà alterat per l'arribada d'una antiga companya de feina. Al teatre Akadèmia de Barcelona.

Música

El Cau
Josep Thió

Josep Thió, membre del mític grup Sopa de Cabra, ha publicat un nou disc, *El Cau*, que és la banda sonora de la pel·lícula homònima. Es tracta d'un film que parla sobre l'agrupament escolta (és a dir, el cau) de Salt i la lluita dels seus membres per aconseguir la inclusió real dels joves immigrants del municipi. Thió ha posat música a aquesta història.

Pelis i sèries

Código Emperador
Jorge Coira

El Juan treballa per als serveis secrets. Per tal de tenir accés al xalet d'una parella implicada en el tràfic d'armes, s'acosta a la Wendy, l'assistenta filipina que viu a la casa, i estableix amb ella una relació complexa. En paral·lel, fa altres feines "no oficials" per protegir els interessos de les elits del país, que ara volen que busqui o, si cal, que s'inventi els draps bruts d'un polític.

ESTILS DE VIDA

Vull ajudar Ucraïna i no sé com

Foto: Joan Mateu Parra/ACN

i SOLIDARITAT

La guerra a Ucraïna que el president rus Vladímir Putin va començar el passat 24 de febrer està deixant imatges i xifres esgarrifoses, que costen de pair, i un cop passat el primer impacte, el següent pas és preguntar-nos què podem fer-hi. És normal que, en aquest context, tinguem moltes ganes d'ajudar però poca idea de per on podem començar. Per això és important informar-nos abans d'actuar i fer cas de les entitats i administracions amb experiència en ajuda humanitària.

Lafede.cat, que aplega 125 organitzacions per a la justícia global, ha donat unes pautes per orientar tothom que vol ajudar Ucraïna. En primer lloc, recomanen esbrinar si hi ha "comunitat ucraïnesa organitzada" al nostre barri o municipi i posar-nos a la seva disposició. D'altra banda, també recorden que és millor fer aportacions econòmiques que no pas enviar els productes des d'aquí, ja que això últim trigarà a arribar-hi (si és que hi arriba). En la mateixa línia, cal donar suport a les ONG que estan treballant sobre el terreny i que tenen capacitat d'actuar. Per acabar, ofereix-te com a voluntari a entitats o al teu ajuntament per acompanyar els refugiats que venen a Catalunya.

Les claus

COMUNITAT UCRAÏNESA

Esbrina si hi ha ucraïnesos organitzats al teu barri o municipi i posa't a la seva disposició

ENVIAR DINERS

És millor fer aportacions econòmiques que no pas enviar els productes des d'aquí: trigaran a arribar-hi

SOBRE EL TERRENY

Dona suport a les ONG que estan treballant sobre el terreny i que tenen capacitat d'actuar

VOLUNTARIAT

Ofereix-te com a voluntari a entitats o al teu ajuntament per acompanyar els refugiats que arribin aquí

Foto: Sílvia Jardí/ACN

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes
amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos *

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

GRUP GRUMAT
Badagres

www.badagres.com